

84

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 21 stycznia 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy organizowaniu lub urządzaniu targów, spędów i wystaw zwierząt oraz prowadzeniu schronisk dla zwierząt.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 i pkt 8 oraz ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Gromadzenie zwierząt na targach, spędach i wystawach zwierząt może odbywać się tylko w miejscach ogrodzonych, utwardzonych, oznaczonych i zabezpieczonych przed dostępem zwierząt z zewnątrz.

2. W miejscach, o których mowa w ust. 1, powinny być w szczególności:

- 1) wyodrębnione pomieszczenia lub wiaty dla poszczególnych gatunków, odpowiednie do ilości gromadzonych zwierząt,
- 2) urządzenia do załadunku i wyładunku zwierząt,
- 3) odrębne pomieszczenia dla zwierząt chorych lub podejrzanych o zakażenie,
- 4) pomieszczenia do przetrzymywania paszy oraz pomieszczenia do składowania środków dezynfekcyjnych,
- 5) pomieszczenia lub wiaty wraz z urządzeniami do bezpiecznego badania zwierząt.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku organizowania wystaw psów lub kotów w obiektach sportowych i rekreacyjnych.

§ 2. Do pomieszczeń, w których gromadzone są zwierzęta, powinna być doprowadzona bieżąca woda zdatna do picia.

§ 3. Osoby zatrudnione przez podmioty organizujące targi, spędy i wystawy zwierząt do obsługi zwierząt oraz pomocy przy badaniach zwierząt prowadzonych przez lekarza weterynarii powinny być przeszkolone w zakresie postępowania ze zwierzętami.

§ 4. Targi, spędy i wystawy zwierząt powinny odbywać się w miejscach oddalonych od innych miejsc przebywania zwierząt, rzeźni i ubojni oraz obiektów budowlanych przetwórstwa rolno-spożywczego, zakładów utylizacyjnych i wytwórni pasz co najmniej o 50 m.

§ 5. Na targi, spędy i wystawy nie mogą być przywożone zwierzęta z obszarów, w których wystąpiła choroba zakaźna zwierząt.

§ 6. Psy i koty zgromadzone na targach i wystawach powinny być zaopatrzone w zaświadczenie o dokonanym szczepieniu przeciwko wściekliźnie.

§ 7. 1. Po zakończeniu targu, spędu i wystawy oraz usunięciu zwierząt, miejsca, w których zgromadzone były zwierzęta, powinny być oczyszczone i zdezynfekowane, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Po zakończeniu wystawy psów i kotów, zorganizowanej w obiekcie sportowym lub rekreacyjnym, powierzchnia porośnięta roślinnością powinna być oczyszczona.

§ 8. Schroniska dla zwierząt powinny być zlokalizowane w miejscach oddalonych co najmniej o 300 m od siedzib ludzkich i miejsc określonych w § 4.

§ 9. 1. Schronisko dla zwierząt powinno spełniać wymogi określone w § 1 ust. 1 i § 2.

2. W schronisku dla zwierząt powinny ponadto znajdować się:

- 1) wyodrębnione pomieszczenia przeznaczone na kwarantannę dla zwierząt przyjmowanych do schroniska,
- 2) wyodrębnione pomieszczenia dla zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę,
- 3) piec do spalania zwłok zwierzęcych lub lodówka do ich czasowego składowania,
- 4) klatki i boksy zapewniające separację zwierząt wykazujących wobec siebie cechy agresywności,
- 5) wyodrębnione pomieszczenia do wykonywania zabiegów weterynaryjnych i eutanazji,
- 6) pomieszczenia na przechowywanie karmy i środków dezynfekujących.

§ 10. 1. Zwierzęta przyjmowane do schroniska powinny być oznakowane oraz odbyć 14-dniową kwarantannę w pomieszczeniach, o których mowa w § 9 ust. 2 pkt 1.

2. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt powinien w szczególności:

- 1) zapewnić co najmniej raz w miesiącu badania zwierząt przez lekarza weterynarii,
- 2) systematycznie oczyszczać i okresowo, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał, przeprowadzać dezynfek-

cję, deratyzację i dezynsekcję klatek, boksów i wybiegów dla zwierząt,

- 3) prowadzić ewidencję przyjmowanych do schroniska i wydawanych zwierząt oraz zwierząt padłych i poddanych eutanazji, a także danych osób przekazujących i biorących zwierzęta ze schroniska.
- 4) prowadzić książkę kontroli weterynaryjnej, w której będą dokonywane wpisy lekarza weterynarii dotyczące okresowych badań (data badania, wykonane zabiegi, wydane zalecenia) oraz adnotacje powia-

towego lekarza weterynarii dotyczące przeprowadzonej kontroli i wydanych zaleceń.

3. Koty przebywające w schronisku dla zwierząt powinny być zaszczepione przeciw wścieklicznie.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

J. Janiszewski

85

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 stycznia 1999 r.

w sprawie czynszu najmu lokali mieszkalnych Służby Więziennej, opłat dodatkowych oraz zasad zwrotu różnicy w opłatach czynszowych.

Na podstawie art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość czynszu najmu lokali mieszkalnych będących w administracji jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz rodzaj opłat dodatkowych, a także zasady zwrotu różnicy w opłatach czynszowych za inne lokale mieszkalne, za które funkcjonariusze Służby Więziennej są obowiązani opłacać czynsz.

§ 2. 1. Funkcjonariusz, emeryt i rencista Służby Więziennej, zwany dalej „osobą uprawnioną”, będący najemcą lokalu mieszkalnego pozostającego w administracji jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, obowiązany jest opłacać z tytułu najmu miesięczny czynsz według stawki w wysokości 1,20 zł za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, zwanej dalej „stawką bazową”.

2. Stosuje się następujące obniżki stawki bazowej:

- 1) 30% — za lokal mieszkalny zajmowany przez dwóch lub więcej najemców korzystających ze wspólnych pomieszczeń, za lokal położony w suterenie albo powyżej 5 kondygnacji bez windy, albo w budynku substandardowym, przeznaczonym do rozbiórki decyzją administracyjną właściwego organu,
- 2) 20% — za brak w lokalu mieszkalnym sieci wodociągowej, kanalizacji, instalacji centralnego ogrzewania albo instalacji gazowej,
- 3) 10% — za lokal mieszkalny z pomieszczeniem kuchennym bez okna zewnętrznego.

3. Obniżki, o których mowa w ust. 2, nie podlegają sumowaniu.

§ 3. Osoba uprawniona, oprócz czynszu, jest obowiązana do uiszczania opłat za świadczenia związane z eksploatacją lokalu mieszkalnego, określone w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 i Nr 162, poz. 1119), zwanej dalej „ustawą o najmie lokali”.

§ 4. 1. Osoba uprawniona zajmująca lokal mieszkalny nie będący w administracji jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, za który obowiązana jest opłacać czynsz w rozumieniu art. 25 i 26 ustawy o najmie lokali, otrzymuje zwrot różnicy w opłatach czynszowych.

2. Wysokość różnicy w opłatach czynszowych oblicza się jako iloczyn kwoty wynikającej z różnicy pomiędzy stawką czynszu za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu, wyliczoną przez zarządcę budynku mieszkalnego na podstawie uchwały rady gminy, a stawką bazową i powierzchni użytkowej zajmowanego lokalu mieszkalnego, wyrażonej w m², nie większej jednak niż górna granica powierzchni mieszkalnej określonej w art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883), pomnożonej przez współczynnik 1,66.

3. Zwrot różnicy w opłatach czynszowych nie przysługuje w razie:

- 1) podnajmowania lokalu mieszkalnego bez zgody zarządcy,
- 2) otrzymywania przez osobę uprawnioną dodatku mieszkaniowego w trybie ustawy o najmie lokali,
- 3) gdy kwota wynikająca z obliczenia, o którym mowa w ust. 2, jest mniejsza niż 1% najniższego uposażenia zasadniczego w Służbie Więziennej.